

Edna St. Vincent Millay

Egy másik április dala VI. Szonett: Kékszakáll

Az április nem másformán,
Mint amilyen egy éve volt,
Csupa sóhajtás, susogás,
Vakító sár, kopott hófolt;
A májvirág, mi kedvedre volt
itt van megint, és lepke száll.

Álló nap kalapálás zeng,
Zsindely hever az ajtók alatt;
Gyümölcsösben messze s közel
Szürke harkály kopogtat lyukat;
Férfiak kedvvel dolgoznak,
S hévvel játszanak a gyerekek.

A folyam mély, csendben halad,
Zajjal, fürgén fut a csermely.
Birkák ökörfarkkóró száruk
Közt napos hegyre baktatnak fel
Mélázva; csak te mentél el,
Csak te, akit marasztaltam.

E zárt ajtót kinyitottad mégis;
Jer hát, s lásd, mily csekély dolog miatt
Lettél megcsalotva ... Nincsen itt kincs,
Sem katlan, kristály sem veri vissza
Vágyott igazad, kapzsi nőtársaid
Fejét, vonagló kínját nem leled,
Csak azt, mit látsz ... Pillants be hát
megint –
Pókhálós és sivár, üres terem.
Mégis, életemből csak ez maradt
Enyém, nehogy bárki kiismerjen;
De meggyaláztál odasurranva
E szoba küszöbéhez az éjjel
Úgy, hogy arcod többé nem láthatom.
Ez mind tiéd. Itt nincs már otthonom.

Krakkó Eszter műfordításai

Billy Collins

Bevezetés a költészetbe

Megkérem őket, fogják a verset,
és emeljék a fény felé,
mint egy diát,

vagy nyomják fülüket kaptárához.

Tegyenek bele egy egeret, javasolom,
és figyeljék, hogyan keresi a kiutat,

vagy sétáljanak a vers szobájában,
és keressék meg a villanykapcsolót a falon.

Azt szeretném, ha a vers felszínén
vízisíelnének, miközben a parton álló
szerző nevének integetnek.

De mindegyik hozzá akarja
kötözni a verset egy székhez,
hogy kikényszerítsenek belőle egy vallomást.

Elkezdik csővel ütlegetni,
hogy kiderítsék, mit is jelent valójában.

Tóth Bálint Péter fordítása